

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Třeschlové ve věci

žalobkyně: [redacted],
sídlem [redacted],
zastoupena Mgr. Petrem Maříkem, advokátem
sídlem Kardinála Berana 967/8, Plzeň

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, Praha 1 – Nové Město

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2016, č. j. 51959/2016-MZE-14132

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2016, č. j. 51959/2016-MZE-14132, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 15.342 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Petra Maříka, advokáta.

Odůvodnění

1. Žalobkyně se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2016, č. j. 51959/2016-MZE-14132 (dále také jen „*napadené rozhodnutí*“), ve znění opravného rozhodnutí ze dne 9. 2. 2017, č. j. 9342/2017-MZE-14132, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (jako správního orgánu prvního stupně, dále také „*správní orgán prvního stupně*“) ze dne 18. 3. 2016, č. j. SZIF/2016/0177525 (dále také jen „*prvostupňové rozhodnutí*“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyni zamítnuta žádost o platbu pro oblasti s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními pro rok 2015 podle nařízení vlády č. 72/2015 Sb., o podmínkách poskytování plateb pro oblasti s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*nařízení vlády č. 72/2015 Sb.*“).
2. Žalobkyně v žalobě namítala, že její žádost o platbu pro oblasti s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními pro rok 2015 byla zamítnuta, neboť žalobkyně neměla dodržet minimální intenzitu chovu hospodářských zvířat, konkrétně alespoň jednou v kontrolním období od 1. 6. 2015 do 30. 9. 2015 nejméně 0,3 velké dobytčí jednotky (VDJ) na 1 ha zemědělské kultury travní porost, obhospodařované žalobkyní a evidované v evidenci půdy podle uživatelských vztahů. V napadeném rozhodnutí byl potvrzen názor prvostupňového orgánu, že u žalobkyně činila intenzita chovu v předmětném období 0,00 VDJ na 1 ha zemědělské kultury travní porost. Žalobkyně uvedla, že s tímto názorem nesouhlasí. Žalovaný rozhodl v rozporu se skutečností a se shromážděným spisovým materiálem tvořícím podklad pro prvostupňové rozhodnutí. Dle žalobkyně ze spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně ke své žádosti podané správnímu orgánu dne 18. 3. 2016 přiložila stav koní vedených na hospodářství, blok č. 1 a č. 2 registru koní a potvrzenou deklaraci koní. Žalobkyně má za to, že účelem ust. § 7 odst. 3, 4 nařízení vlády č. 72/2015 Sb. je doložení skutečného stavu VDJ, který je rozhodný pro určení, zda jsou splněny podmínky pro přiznání požadované platby. Dle žalobkyně bylo možné intenzitu chovu hospodářských zvířat z doložených podkladů zjistit. Přesto byla žádost žalobkyně zamítnuta s tím, že intenzita chovu hospodářských zvířat činila 0,00 VDJ na 1 ha. Žalobkyně s odkazem na ust. § 7 odst. 4 nařízení vlády č. 72/2015 Sb. dovozovala, že správní orgán má v případě nedoložení opisu z registru koní a deklarace chovu koní mechanismus, jak lze rozhodný stav ve věci žádosti o poskytnutí platby zjistit – kontrolou na místě. Žalovaný i přes doložení intenzity chovu hospodářských zvířat k ověření intenzity chovu hospodářských zvířat nepřistoupil. Orgán prvního stupně tak přes skutečnosti vyplývající ze správního spisu a absenci využití možnosti kontroly faktického stavu došel k nesprávnému závěru, že intenzita chovu hospodářských zvířat činila 0,00 VDJ na 1 ha s tím, že žalobkyní nebyl doručen elektronický opis registru koní; žalovaný tento závěr schválil jako správný. Oba správní orgány jsou povinny postupovat dle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), což v této věci neučinily. Dle žalobkyně bylo z obsahu spisu jednoznačně patrné, že intenzita chovu hospodářských zvířat žalobkyně nemohla činit 0,00 VDJ na 1 ha, čímž se měl žalovaný v rámci zjišťování materiální pravdy zabývat a měl to ve svém rozhodnutí reflektovat.
3. Žalobkyně dále namítala, že žalovaný sice v napadeném rozhodnutí popisuje, jak měla žalobkyně postupovat v případě „*řádného*“ doručení deklarace chovu koní a elektronického opisu registru koní, nicméně neuvádí, na základě čeho k takovému závěru

dochází, a neuvádí, jak se žalovaný vypořádal se situací, kdy žalobkyně deklaraci chovu koní orgánu prvního stupně odeslala, nicméně k vygenerování a odeslání deklarace přes Portál farmáře zřejmě nedošlo. Žalovaný se nevypořádal s faktickým dopadem nedodržení uvedeného postupu na skutečnou intenzitu chovu koní žalobkyně a na oprávněnost nároku žalobkyně. A také se nevypořádal s tím, že deklarace chovu koní byla doložená, ale pravděpodobně v jiné, než požadované formě.

4. Žalobkyně označila závěry správního orgánu prvního stupně a žalovaného jako přepjatě formalistické, neboť kdyby správní orgány posuzovaly skutečnou výši intenzity chovu hospodářských zvířat, nemohly by dojít k závěru, že žalobkyně nárok na uvedenou dotační platbu nemá. V případě jakýchkoliv pochybností o správnosti obsahu žádosti mohl správní orgán před vydáním rozhodnutí žalobkyni vyzvat k doplnění, příp. k podání příloh v požadovaném formátu.
5. Žalobkyně dále uvedla, že z podání žalovaného je nepochybné, že deklarace chovu koní byla jako podklad pro (napadené) rozhodnutí doložena. Dle žalobkyně by mělo být k této listině přihlédnuto, neboť jestliže je listina opatřena razítkem Státního zemědělského intervenčního fondu s datem 5. 10. 2015, je nutno vycházet z toho, že listina byla správnímu orgánu doručena dne 5. 10. 2015. Žalobkyni nelze přičítat k tíži, že po doručení uvedené listiny nedošlo k dalším procesním úkonům předvídaným žalovaným a vyhláškou č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*vyhláška č. 259/2012 Sb.*“). Dle názoru žalobkyně tak platí nevyvratitelná právní domněnka, že listina byla tomuto správnímu orgánu (uvedeného data) doručena. Žalobkyně předmětnou listinu správnímu orgánu prvního stupně dne 5. 10. 2015 doručila, čímž splnila podmínku v ust. § 7 odst. 2 nařízení vlády č. 72/2015 Sb., a to přestože byly údaje uvedeny na jiném formuláři. Dle žalobkyně se žalovaný dopustil nesprávného procesního postupu, když prvostupňové rozhodnutí potvrdil, ačkoli bylo nejpozději v době rozhodování o odvolání žalobkyně pochybné, zda došlo ke skutečnému zjištění objektivního stavu věci. Žalovaný neučinil žádný krok, kterým by zjistil, zda a kdy byla deklarace chovu koní správnímu orgánu doručena, zda z ní mohl správní orgán při svém rozhodování vycházet, z jakého důvodu nebyla žalobkyně vyzvána k doplnění žádosti, když deklaraci chovu koní předložila na nesprávném formuláři. Žalobkyně poukázala na to, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezmiňuje o neexistenci předmětné deklarace chovu koní, přestože mu okolnosti uváděné žalovaným ve vyjádření k žalobě musely být v době jeho rozhodování již známy. Z vyjádření žalovaného je přitom zřejmé, že mu musela být předmětná listina v době rozhodování o odvolání žalobkyně známa. Žalobkyně k tomu uvedla, že žalovaný sám připustil, že pokud by deklarace chovu koní byla doložena v jiné než v předepsané formě, byla by žalobkyně vyzvána k doplnění své žádosti. Jestliže tedy byla deklarace chovu koní doložena, žalovaný pochybil, pokud žalobkyni nevyzval k doplnění žádosti, či prvostupňové rozhodnutí nezrušil a věc nevrátil prvostupňovému orgánu. Žalovaný i přes značnou pochybnost o správnosti závěru rozhodujícího správního orgánu, že intenzita chovu hospodářských zvířat v rozhodném období u žalobkyně činila 0,00 VDJ na 1 ha, nezjednal nápravu. Žalovaný sám připustil, že si je vědom příčiny spočívající v neznalosti žalobkyně, která v případě své žádosti použila formulář, který byla zvyklá používat v minulosti a na základě kterého jí byly dotace přiznávány, a který dle vyjádření žalovaného v roce 2015 doznal změn co do formy i rozhodného období pro výpočet intenzity chovu hospodářských zvířat. Dle žalobkyně tak žalovaný ve svém

vyjádření připustil, že mu byl skutečný stav věci znám, či minimálně se o tom mohl domnívat. Pochybení žalovaného tak má vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

6. Žalobkyně opětovně namítala, že prvostupňový správní orgán a ani žalovaný nevyužili možnost kontroly na místě, jejíž provedení se v daném případě s ohledem na uvedený rozpor nabízelo. Žalobkyně nesouhlasila s tvrzením žalovaného, že k provedení kontroly na místě nebyl důvod, když správní orgány nemohly vědět, zda žalobkyně v předmětném období nějaká hospodářská zvířata vůbec chovala. Dle žalobkyně, pokud by je žalobkyně nechovala, pak by jistě nežádala o poskytnutí dotace a nesnažila by se prokázat intenzitu jejich chovu.
7. Žalobkyně dále soudu předložila Příručku pro generování a podání Deklarace chovu koní 2018 na Portálu farmáře SZIF s tím, že v roce 2015 žádná taková příručka neexistovala. Žalobkyně z této skutečnosti dovodila, že v dřívějších letech nebyl způsob podávání deklarace chovu koní jednoznačný a případné změny formulářů nebyly úřadem dříve nikde avizovány. Dle žalobkyně měl správní orgán zkoumat podání žalobkyně na „původním“ formuláři po obsahové stránce a případně ji vyzvat k doplnění podání.
8. Žalobkyně uzavřela, že ve věci nebyl řádně zjištěn skutkový stav pro vydání rozhodnutí a rozhodnutí je nezákonné z důvodu přehlížení listiny, která byla správními orgány doručena.
9. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí. Důvodem zamítnutí uvedené žádosti dle ust. § 10 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 72/2015 Sb. byla dle žalovaného skutečnost, že žalobkyně v roce 2015 v kontrolním období od 1. 6. 2015 do 30. 9. 2015 nedodržela minimální intenzitu chovu hospodářských zvířat nejméně 0,3 velké dobytčí jednotky (VDJ) na 1 ha zemědělské půdy s kulturou travní porost, která byla v evidenci využití půdy ke dni 30. 9. 2014 vedena jako druh zemědělské kultury travní porost, nebo zemědělské půdy s druhem zemědělské kultury trvalý travní porost, čímž žalobkyně porušila podmínku ust. § 7 odst. 2 nařízení vlády č. 72/2015 Sb.
10. Žalovaný rozporoval, že žalobkyně podala svou žádost spolu s přílohami dne 18. 3. 2016. Uvedené datum bylo dle žalovaného datem vydání prvostupňového rozhodnutí. Dle žalovaného z potvrzení o podání žádosti vyplývá, že žádost byla správnímu orgánu prvního stupně doručena dne 22. 5. 2015; z uvedeného potvrzení nevyplývá, že žádost obsahovala tvrzené přílohy. Na deklaraci chovu koní, která byla přílohou odvolání ze dne 1. 4. 2016, bylo jako datum jejího vyhotovení uvedeno datum 5. 10. 2015. Deklarace chovu koní tak nemohla být součástí uvedené žádosti.
11. Dle vyjádření žalovaného byla nařízením vlády č. 72/2015 Sb. pro žadatele o platbu pro oblasti s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními zavedena povinnost doručit správnímu orgánu prvního stupně do 31. 10. příslušného kalendářního roku elektronický opis registru koní a elektronickou deklaraci chovu koní. Tato povinnost vyplývá přímo z ust. § 7 odst. 3 nařízení vlády č. 72/2015 Sb. a byla zavedena od roku 2015 z důvodu zajištění křížové kontroly deklarovaných koní.

12. Žalovaný dále uvedl, že deklarace chovu koní nemohla být správnímu orgánu prvního stupně elektronicky podána, když žalobkyně neprovedla ani první krok, a to odeslání datové sady na Portál farmář, což je patrné z výpisu z Integrovaného registru zvířat; ze strany žalobkyně nebyla na portálu farmáře zaznamenána jakákoliv aktivita z pohledu podání elektronické deklarace chovu koní. Správní orgán prvního stupně tak nemohl žalobkyni poskytnout součinnost, příp. ji vyzvat k odstranění nedostatků.
13. Dle žalovaného nelze k deklaraci chovu koní ze dne 5. 10. 2015, která tvoří přílohu odvolání žalobkyně ze dne 1. 4. 2016, vůbec přihlížet, neboť přestože je dokument označen razítkem Státního zemědělského intervenčního fondu s datem 5. 10. 2015, nemá přidělené žádné číslo jednací, není podepsán oprávněnou osobou a není u správního orgánu prvního stupně vůbec zaevidován; v úřední evidenci Státního zemědělského intervenčního fondu neexistuje žádný důkaz o jeho podání. Dle žalovaného tak žalobkyně nedoručila žádnou deklaraci chovu koní. Nadto lhůta k podání elektronické deklarace chovu koní měla být splněna do 31. 10. příslušného kalendářního roku; jedná se o lhůtu hmotněprávní, kterou nelze prominout. Žalovaný dále uvedl, že listinná deklarace chovu koní je podána na nesprávném formuláři, resp. v nesprávném formátu, když je formou tzv. AEO, jež splňuje požadavky již neúčinného nařízení vlády č. 79/2007 Sb., o podmínkách provádění agroenvironmentálních opatření, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 79/2007 Sb.“), kterou bylo možné vygenerovat bez nutnosti vyplnění údajů. Uvedený formulář se tak nevztahuje na platby pro oblasti s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními, což dokládá také chybně vyplněné datum kontrolního období (1. 6. 2015 do 30. 8. 2015). Jelikož na Portál farmáře nebyly zaslány potřebné údaje nutné k vyplnění uvedeného druhu deklarace chovu koní, nebyl správný formát deklarace LFA dle nařízení vlády č. 72/2015 Sb. žalobkyni přístupný. Přesto pokud by deklarace chovu koní byla skutečně podána, dle žalovaného by správní orgán prvního stupně žalobkyni vyzval k odstranění nedostatku uvedeného podání.
14. K námitce žalobkyně, že deklaraci chovu koní žalobkyně podala stejně jako v minulých letech, žalovaný uvedl, že od 15. 4. 2015 bylo účinné nařízení vlády č. 72/2015 Sb. a nebylo tak možné aplikovat podmínky pro poskytnutí platby dle již neúčinného nařízení č. 75/2007 Sb., podle kterého bylo postupováno v minulých letech.
15. Žalovaný dále uvedl, že z ust. § 7 odst. 4 nařízení vlády č. 72/2015 Sb. nevyplyvá povinnost kontrolu na místě provést. Pouze se jedná o upozornění, že v případě, kdy na místě dojde ke kontrole, budou zjištěné údaje zahrnuty do výpočtu intenzity chovu hospodářských zvířat. Dle čl. 30 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém, opatření pro rozvoj venkova a podmíněnost, má správní orgán prvního stupně povinnost provést kontroly na místě u nejméně 5 % počtu příjemců. Nelze tak předjímat, že žadatel chová koně a provést u něj cíleně kontrolu, jestliže žadatel nedoručí elektronickou deklaraci chovu koní. Výpočet intenzity chovu hospodářských zvířat nebylo možné zohlednit, neboť žalobkyně elektronickou deklaraci nedoručila a ke kontrole u žadatele nebyla provedena.

16. Dle žalovaného nebylo dne 5. 10. 2015 – 6. 10. 2015 na pracoviště OPŽL 334, které je uvedeno na „razítku“ podání, doručeno žádné podání žalobkyně. Dle žalovaného tak na pracoviště OPŽL 334 nebyla doručena žádná deklarace chovu koní žalobkyně.
17. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.
18. Žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 9. 2016, č. j. 51959/2016-MZE-14132, ve znění opravného rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2017, č. j. 9342/2017-MZE-14132, zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 18. 3. 2016, č. j. SZIF/2016/0177525, kterým se žalobkyni jako žadateli zamítá žádost o platbu pro oblasti s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními pro rok 2015 podle nařízení vlády č. 72/2015 Sb., a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že správní orgán prvního stupně při provedení administrativní kontroly zjistil, že žalobkyně v roce 2015 v kontrolním období od 1. 6. 2015 do 30. 9. 2015 nedodržela minimální intenzitu chovu hospodářských zvířat nejméně 0,3 velké dobytčí jednotky na 1 ha zemědělské půdy s kulturou travní porost, která byla v evidenci využití půdy ke dni 30. 9. 2014 vedena jako druh zemědělské kultury travní porost, nebo zemědělské půdy s druhem zemědělské kultury trvalý travní porost, když intenzita chovu hospodářských zvířat žalobkyně byla každý den v uvedeném období 0,00 VDJ/ha výše specifikované zemědělské půdy. Žalobkyně tak porušila podmínku stanovenou v ust. § 7 odst. 2 nařízení vlády č. 72/2015 Sb. a správní orgán prvního stupně tak postupoval dle ust. § 10 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 72/2015 Sb. a žádost o poskytnutí platby zamítl. Žalovaný poté v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí podala v zákonné lhůtě odvolání, v němž uvedla, že chová 34 koní, které má evidované na Portálu farmáře. K tomu doložila blok č. 1 a 2 registru koní a deklaraci chovu koní ze dne 5. 10. 2015, která měla být osobně předána správnímu orgánu prvního stupně. Žalobkyně dále poukázala na nedostatek informací, jak konkrétně má být žádost podána.
19. Žalovaný poté konkrétně k námitkám žalobkyně uvedl, že žalobkyně dne 22. 5. 2015 požádala o poskytnutí platby pro oblasti s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními pro rok 2015 dle nařízení vlády č. 72/2015 Sb. Žalovaný k tomu nejdříve zopakoval obsah ust. § 7 odst. 2, 3 a 4 uvedeného nařízení vlády a uvedl, že žalobkyně nepostupovala v souladu s ust. § 7 odst. 3 uvedeného nařízení vlády, když deklaraci chovu koní a ani elektronický opis registru koní správnímu orgánu prvního stupně ve stanoveném termínu nedoručila. Elektronické podání deklarace chovu koní se skládá ze dvou dílčích kroků, a to vygenerování a odeslání datové sady, tj. ze strany žadatele dojde k přípravě dat, kterými bude následně automaticky naplněna deklarace chovu koní; v rámci tohoto kroku dojde k nastavení statusu „Odesláno na SZIF“. K tomu žalovaný dále uvedl, že se jedná pouze o odeslání dat, nikoli o podání deklarace chovu koní. Dalším krokem je vygenerování a odeslání deklarace chovu koní přes Portál farmáře. V podatelně je pak deklaraci chovu koní přiděleno číslo jednací. Žalovaný uzavřel, že žalobkyně tyto kroky neučinila.
20. Žalovaný uvedl, že ověřil údaje o intenzitě chovu hospodářských zvířat a z údajů evidovaných v IZR zjistil, že intenzita chovu hospodářských zvířat žalobkyně činila v každém dni rozhodného období 0,00 VDJ/ha výše specifikované zemědělské půdy. Při

tomto výpočtu nebyly zohledněny koně, jelikož deklarace chovu koní nebyla správním orgánem prvního stupně doručena.

21. Žalovaný uvedl, že podmínka intenzity chovu hospodářských zvířat stanovená v ust. § 7 odst. 2 nařízení vlády č. 72/2015 Sb. nebyla splněna a správní orgán prvního stupně tak postupoval správně, když žádost žalobkyně o poskytnutí platby zamítl dle ust. § 10 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení vlády.
22. Žalovaný k námitkám žalobkyně v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že při výpočtu intenzity chovu nemohly být zohledněny koně, neboť správním orgánem prvního stupně ve stanoveném termínu do 31. 10. příslušného kalendářního roku nebyla doručena elektronická deklarace chovu koní. Nařízení vlády neumožňuje prominout zmeškání této lhůty.
23. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním orgánem z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě, podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ust. § 75 zákona č. 150/2000 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „ř. s.“); rozhodoval přitom ve věci bez nařízení jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) ř. s., neboť jak bude dále uvedeno, napadené rozhodnutí shledal nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí.
24. Podle ust. § 3 odst. 1 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zemědělství“) dotace poskytuje ministerstvo nebo Fond (dále jen „příslušný orgán“) podle § 2a až 2d na základě žádosti fyzickým a právnickým osobám (dále jen „žadatel“) za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem a případně na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána. Příslušný orgán poskytuje před podáním žádosti žadatelům o dotace odbornou a poradenskou pomoc.
25. Podle ust. § 3 odst. 2 zákona o zemědělství žádost o poskytnutí dotace obsahuje údaje potřebné k posouzení, zda jsou splněny podmínky k poskytnutí dotace, zejména
 - a) označení žadatele, včetně uvedení identifikačního čísla, jde-li o právnickou osobu a fyzickou osobu s přiděleným identifikačním číslem, nebo data narození, popřípadě rodného čísla, jde-li o fyzickou osobu, které identifikační číslo přiděleno nebylo,
 - b) účel, na který je dotace požadována,
 - c) bankovní spojení žadatele.
26. Podle odst. 4 citovaného ustanovení je-li žádost neúplná nebo obsahuje-li nepravdivé údaje, příslušný orgán ji vrátí žadateli do 30 dnů ode dne jejího doručení spolu s uvedením vad podání a s výzvou a lhůtou k jejich odstranění, nejde-li o vady svojí povahou zjevně neodstranitelné. Nedojde-li k odstranění vad žádosti do stanovené lhůty, příslušný orgán ji zamítne.
27. Podle ust. § 5 odst. 1 nařízení vlády č. 72/2015 Sb. obsahuje žádost o poskytnutí platby (dále jen „žádost“)

- a) náležitosti stanovené v § 3 odst. 2 zákona o zemědělství,
- b) seznam dílů půdních bloků vedených v evidenci využití půdy, na které žadatel požaduje platbu, včetně
 - 1. výměry dílu půdního bloku; jde-li o díl půdního bloku, který se celou výměrou nenachází na území jednoho typu méně příznivých oblastí podle § 2, uvedou se v žádosti jednotlivé výměry částí dílu půdního bloku nacházejících se v příslušných typech méně příznivých oblastí podle § 2 a
 - 2. zařazení dílu půdního bloku do příslušného typu méně příznivých oblastí podle § 2,
- c) prohlášení žadatele o tom, že se zavazuje dodržovat pravidla podmíněnosti uvedené v přílohách č. 1 a 2 k nařízení vlády č. 309/2014 Sb., o stanovení důsledků porušení podmíněnosti poskytování některých zemědělských podpor, po celý kalendářní rok na veškeré jím obhospodařované zemědělské půdě, a
- d) zakreslení dílů půdních bloků podle písmene b) v mapě dílů půdních bloků v měřítku 1 : 10 000 nebo podrobnějším.

28. Podle ust. § 7 odst. 1 nařízení vlády č. 72/2015 Sb. se platba poskytne, jestliže

- a) žadatel zemědělsky hospodaří v méně příznivých oblastech nejméně na 1 ha zemědělské půdy, na kterou lze poskytnout platbu podle § 6 odst. 3,
- b) žadatel v kalendářním roce, za který má být platba poskytnuta, dodržuje pravidla podmíněnosti uvedené v přílohách č. 1 a 2 k nařízení vlády č. 309/2014 Sb. a
- c) díly půdních bloků, na které je požadováno poskytnutí platby, jsou v evidenci využití půdy vedeny na žadatele po dobu minimálně ode dne doručení žádosti Fondu do 30. září příslušného kalendářního roku a zároveň se na těchto dílech půdních bloků nachází po celé uvedené období druh zemědělské kultury, na kterou lze poskytnout platbu podle § 6 odst. 3.

29. Podle odst. 2 citovaného ustanovení jde-li o zemědělskou půdu s druhem zemědělské kultury travní porost, která byla v evidenci využití půdy ke dni 30. září 2014 vedena jako druh zemědělské kultury travní porost, nebo o zemědělskou půdu s druhem zemědělské kultury trvalý travní porost, platba se poskytne, jestliže žadatel v kalendářním roce, za který má být platba poskytnuta, splňuje intenzitu chovu hospodářských zvířat uvedených v příloze č. 4 k tomuto nařízení každý den kontrolního období od 1. června do 30. září příslušného kalendářního roku (dále jen „kontrolní období“), a to nejméně 0,3 velké dobytčí jednotky na 1 ha uvedené zemědělské půdy.

30. Podle odst. 3 citovaného ustanovení chová-li žadatel v kontrolním období koně, doručí Fondu do 31. října příslušného kalendářního roku za toto kontrolní období

- a) elektronický opis registru koní v hospodářství vedeného v informačním systému ústřední evidence a
- b) elektronickou deklaraci chovu koní, která je vytvořena na základě údajů z registru koní v hospodářství vedeného v informačním systému ústřední evidence⁵⁾ a obsahuje údaje o

počtu chovaných koní, přepočtených na velké dobytčí jednotky podle přílohy č. 4 k tomuto nařízení, a kategorii chovaných koní.

31. Podle odst. 4 citovaného ustanovení nedoručil-li žadatel Fondu opis registru koní v hospodářství a deklaraci chovu koní podle odstavce 3, koně se při výpočtu intenzity chovu hospodářských zvířat nezohlední, pokud není kontrolou na místě zjištěn stav odůvodňující jejich zohlednění.
32. Na úvod městský soud k množství argumentů, jež se v textu žaloby a jejím doplnění často opakují a překrývají, uvádí, že žalobní námitky posuzoval na základě principu, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý dílčí v žalobě uplatněný argument. Odpověď na základní námitky v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na některé námitky dílčí a související (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54; ze dne 29. 8. 2013, č. j. 7 As 182/2012-58; ze dne 19. 2. 2014, č. j. 1 Afs 88/2013-66; všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz). Dle Ústavního soudu „není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; dále obdobně také rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. 6 As 153/2014-108, bod 37, ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 - 50, bod 21, nebo ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 44/2013 - 30, bod 41, popř. ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013 - 50, bod 17).
33. Předmětem správního řízení bylo rozhodnutí o žádosti žalobkyně o platbu pro oblasti s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními pro rok 2015 dle nařízení vlády č. 72/2015 Sb. Toto nařízení vlády provádí ust. § 2c odst. 5 zákona o zemědělství, podle kterého vláda nařízením upraví podmínky k provádění Programu rozvoje venkova podle ust. § 2c odst. 1 a 2, jestliže tuto úpravu vyžadují předpisy Evropské unie.
34. Městský soud se nejdříve zabýval námitkou, že žalovaný rozhodl v rozporu se skutečností a se spisovým materiálem, který byl podkladem pro rozhodnutí správního orgánu. Žalobkyně v žalobě namítala, že ke své žádosti o platbu pro oblasti s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními pro rok 2015 dle nařízení vlády č. 72/2015 Sb. přiložila požadované přílohy, a to stav koní vedených na hospodářství (blok č. 1 a č. 2 registru koní) a potvrzenou deklaraci (chovu) koní. Následně žalobkyně doplnila, že deklaraci chovu koní doručila správnímu orgánu prvního stupně (až) dne 5. 10. 2015, což namítala v odvolacím řízení o předmětné žádosti, a svá tvrzení doložila uvedeným dokumentem označeným otiskem úředního razítka SZIF s datem 5. 10. 2015. Žalobkyně namítala, že žalovaný předmětnou listinu přehlížel, ačkoli mu byla doručena. Žalobkyně namítala, že se žalovaný nevypořádal s tím, že deklarace chovu koní byla doložena, nicméně nebyla podána v požadované formě.
35. Městský soud k tomu uvádí, že náležitosti žádosti o poskytnutí platby pro méně příznivé oblasti jsou upraveny v ust. § 5 odst. 1 nařízení vlády č. 72/2015 Sb., jež dále odkazuje na

ust. § 3 odst. 2 zákona o zemědělství, ve kterém jsou stanoveny další náležitosti. Jednotlivé podmínky pro poskytnutí uvedené platby jsou upraveny v ust. § 7 nařízení vlády č. 72/2015 Sb. Kromě těchto jsou v odst. 3 citovaného ustanovení pro případ, že žadatel v kontrolním období chová koně, stanoveny další podmínky pro poskytnutí platby. Žadatel je pak v takovém případě povinen do 31. 10. příslušného kalendářního roku za předmětné kontrolní období správnímu orgánu prvního stupně doručit jednak elektronický opis registru koní v hospodářství vedeného v informačním systému ústřední evidence a dále elektronickou deklaraci chovu koní, která je vytvořena na základě údajů z registru koní v hospodářství vedeného v informačním systému ústřední evidence a obsahuje údaje o počtu chovaných koní, přepočtených na velké dobytčí jednotky podle přílohy č. 4 uvedeného nařízení, a kategorii chovaných koní. Podle odst. 4 citovaného ustanovení jestliže žadatel nedoručí správnímu orgánu prvního stupně opis registru koní v hospodářství a deklaraci chovu koní podle odstavce 3, tak se při výpočtu intenzity chovu hospodářských zvířat koně nezohlední, jestliže není kontrolou na místě zjištěn stav odůvodňující jejich zohlednění. Současně je v zákoně o zemědělství (ust. § 3 odst. 4 zákona o zemědělství) upraven postup správních orgánů pro případ, kdy je žádost o poskytnutí dotace neúplná, či obsahuje-li nepravdivé údaje.

36. Žalobkyně ve své odvolání ze dne 1. 4. 2016 proti prvostupňovému rozhodnutí konkrétně namítala: „*Svoje odvolání [...] odůvodňuji tím, že přikládám veškeré stavy 34 koní vedené na hospodářství, Blok č. 1 a č. 2 registr koní a potvrzenou Deklaraci koní ze dne 5. 10. 2015 podanou na agenturu v Ústí nad Labem. Tyto doklady zasílám naskenované datovou schránkou, pro případnou kontrolu je mám založené v originále. Deklaraci koní jsme vyplnili na portálu farmáře, provedli kontrolu údajů, ale nezasílali datovou schránkou, ani elektronickým podpisem, žádost jsme odvezli včetně příloh (svědkem je p. A. U., K., která jela se mnou do UL). Domníváme se, že tyto dokumenty jsou dostatečné k doložení intenzity na hospodaření 115,92 ha pozemků trvalých travních porostů, koně jsme měli včas zaevidované na portálu farmáře před podáním žádosti v roce 2015 včetně všech údajů a neměli jsme během roku žádnou změnu. Nikde v dokladech, ani při přijetí žádosti v dubnu 2015 není uvedeno, jak přesně se mají žádosti podávat, co máme požadovat za potvrzení, zda máme používat datovou schránku, apod.*“
37. Městský soud ve věci zjistil, že žalovaný v napadeném rozhodnutí k odvolací námitce žalobkyně pouze uvedl, že žalobkyně nepostupovala v souladu s ust. § 7 odst. 3 nařízení vlády č. 72/2015 Sb. a deklaraci chovu koní, ani elektronický opis registru koní správnímu orgánu prvního stupně ve stanoveném termínu nedoručila. K tomu dále žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že elektronické podání deklarace chovu koní sestává ze dvou dílčích kroků, kdy prvním krokem je vygenerování a odeslání datové sady a druhým krokem je vygenerování a odeslání deklarace chovu koní přes Portál farmáře. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobkyně tyto kroky neučinila, a ohledně odvolacích námitek žalobkyně uzavřel, že při výpočtu intenzity chovu nemohly být zohledněny koně, neboť správnímu orgánu prvního stupně nebyla doručena ve stanoveném termínu elektronická deklarace chovu koní. Žalovaný uvedl, že ověřil údaje o intenzitě chovu hospodářských zvířat a z údajů evidovaných v IZR (integrovaný registr zvířat) zjistil, že intenzita chovu hospodářských zvířat žalobkyně v každém dni v období od 1. 6. do 30. 9. 2015 činila 0,00 VDJ/ha výše specifikované zemědělské půdy. Podmínka intenzity chovu hospodářských zvířat stanovená v ust. § 7 odst. 2 nařízení vlády č. 72/2015

Sb. nebyla splněna a správní orgán prvního stupně tak žádost žalobkyně o poskytnutí platby zamítl dle ust. § 10 odst. 1 písm. a) zákona o zemědělství.

38. Žalovaný až v řízení před soudem doplnil svá tvrzení tak, že k deklaraci chovu koní ze dne 5. 10. 2015 nelze vůbec přihlížet, neboť tento dokument není u správního orgánu prvního stupně zaevidován a také na uvedeném podacím razítku není přiděleno žádné číslo jednací a dokument není podepsán oprávněnou osobou.
39. Městský soud musí ve věci konstatovat, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí s předmětnou odvolací námitkou žalobkyně a namítanými podklady pro rozhodnutí – deklaraci chovu koní a stavem koní vedených na hospodářství, blok č. 1 a č. 2 registru koní (pozn. správně jako opisem registru koní), nevypořádal dostatečným způsobem.
40. Městský soud v Praze v této souvislosti upozorňuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které opomenutí odvolacích námitek, či jejich nedostatečné vypořádání způsobuje nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, a to zpravidla pro nedostatek důvodů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 – 84, taktéž ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013 – 25). Současně platí, že takovou vadu nelze zhojit vyvrácením odvolacích námitek ve vyjádření k žalobě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 – 71). Napadené rozhodnutí musí obstát samo o sobě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013 – 25).
41. S ohledem na výše uvedené žalovaný napadené rozhodnutí zatížil nepřezkoumatelností spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když se v odvolacím řízení s výše uvedenou odvolací námitkou žalobkyně dostatečným způsobem nevypořádal.
42. Městský soud musí na tomto místě konstatovat, že ve věci dosud nebylo správními orgány postaveno najisto, zda uvedené přílohy žádosti – deklarace chovu koní a stav koní vedených na hospodářství, blok č. 1 a č. 2 registru koní (pozn. správně jako opis registru koní), byly správnímu orgánu prvního stupně skutečně podány.
43. Žalovaný se tak bude muset touto otázkou v dalším řízení zabývat. Městský soud v této souvislosti připomíná, že správní orgány jsou povinny v souladu se zásadou materiální pravdy zakotvené v ust. § 3 správního řádu ve věci zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonu správního orgánu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu. Je tak povinností správních orgánů zjistit, zda byly předmětné přílohy žádosti správnímu orgánu prvního stupně skutečně podány, či nikoli, a to tak, aby o tom nebyly důvodné pochybnosti.
44. Městský soud dále uvádí, že v případě, kdy žalovaný ve věci zjistí, že žalobkyně správnímu orgánu podala deklaraci chovu koní a stav koní vedených na hospodářství, blok č. 1 a č. 2 registru koní (pozn. správně jako opis registru koní) v analogové (listinné) podobě a na nesprávném formuláři, nikoli tedy v požadované elektronické podobě a nikoli na správném formuláři dle účinného nařízení vlády č. 72/2015 Sb., musí ji správní orgán v souladu se zásadou vstřícnosti zakotvenou v § 4 odst. 1 správního řádu s patřičným

poučením vyzvat k odstranění vad její žádosti. Pro takové případy, kdy je žádost o poskytnutí dotace neúplná, je v zákoně o zemědělství upraven konkrétní postup. V takovém případě příslušný správní orgán dle ust. § 3 odst. 4 zákona o zemědělství žadateli vrátí žádost do 30 dnů ode dne jejího doručení spolu s uvedením vad podání a s výzvou a lhůtou k jejich odstranění, nejde-li o vady svojí povahou zjevně neodstranitelné. K tomu městský soud připomíná, že správní orgány by měly mít vždy na paměti, že veřejná správa je službou veřejnosti, jak stanoví ust. § 4 odst. 1 správního řádu. V ust. § 3 odst. 4 zákona o zemědělství je dále upraveno, jak o žádosti rozhodnout v případě, kdy nedojde k odstranění vad žádosti do stanovené lhůty; příslušný orgán ji v takovém případě zamítne.

45. Jestliže tedy správní orgán ve věci dojde k závěru, že žalobkyně předmětné přílohy žádosti skutečně podala, byť v nesprávné podobě, či na nesprávném formuláři, předmětnou žádost posoudí jako neúplnou a žádost žalobkyni vrátí (do 30 dnů ode dne jejího doručení, resp. doručení jejích příloh) spolu s konkrétně vymezenými vadami žádosti (vadami příloh žádosti) a konkrétní výzvou, aby žalobkyně ve stanovené lhůtě tyto vady odstranila doručením elektronické deklarace chovu koní a elektronického opisu registru koní v hospodářství vedeného v informačním systému ústřední evidence (ve smyslu s ust. § 7 odst. 3 písm. a) a b) vyhlášky č. 72/2015 Sb.), tj. s výzvou, aby uvedené přílohy žádosti podala na správném formuláři a ve správné (elektronické) podobě. Správní orgán v takovém případě musí žalobkyni řádně poučit, jak konkrétně mají být vady žádosti odstraněny, a současně ji musí řádně poučit, že v případě, kdy vady žádosti ve stanovené lhůtě neodstraní, předmětnou žádost zamítne.
46. V případě, kdy žalovaný ve věci zjistí, že předmětné přílohy žádosti – deklarace chovu koní a stav koní vedených na hospodářství, blok č. 1 a č. 2 registru koní (pozn. správně jako opis registru koní), nebyly správnímu orgánu vůbec podány, žádosti žalobkyně nevyhoví a zamítne ji dle ust. § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 72/2015 Sb. Nicméně i v takovém případě se žalovaný musí s předmětnou odvolací námitkou žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečným způsobem vypořádat.
47. Městský soud k tomu uvádí, že je pravdou, že ze samotné žádosti žalobkyně o poskytnutí platby (Jednotná žádost 2015) není jakkoli zřejmé, že by žalobkyně za účelem splnění intenzity chovu hospodářských zvířat v žádosti uplatňovala také chov koní, ke kterému se váží další povinnosti pro poskytnutí předmětné platby – předložení elektronické deklarace chovu koní a elektronického opisu registru koní v hospodářství vedeného v informačním systému ústřední evidence (ust. § 7 odst. 3 nařízení vlády č. 72/2015 Sb.). Tato skutečnost nevyplývá ani z potvrzení o podání žádosti ze dne 22. 5. 2015, na níž je dle zjištění soudu otisk podacího razítka Státního zemědělského intervenčního fondu, 334 – Ústí n. L., CH, MO, TE, včetně data dojití žádosti správnímu orgánu dne 22. 5. 2015, vyznačeného otiskem razítka, dále rukou vyplněné přidělené číslo jednací věci spolu s označením osoby určené k vyřízení žádosti. Na uvedeném otisku podacího razítka není uvedeno, že by předmětná žádost obsahovala jakékoliv listinné přílohy dokumentu, příp. svazky listinných příloh dokumentu. Správní orgány tak z takové žádosti žalobkyně o poskytnutí platby (Jednotná žádost 2015) objektivně nemohly jakkoli zjistit, že žalobkyně za účelem splnění intenzity chovu hospodářských zvířat uplatňuje také chov koní.

48. Pro úplnost se městský soud také vyjadřuje k námitce žalobkyně, že správní orgán prvního stupně a ani žalovaný nevyužili možnost provedení kontroly na místě (ve smyslu ust. § 7 odst. 4 nařízení vlády č. 72/2015 Sb.), jejíž provedení se dle názoru žalobkyně v daném případě nabízelo.
49. K této městský soud uvádí, že je pravdou, že dle ust. § 7 odst. 4 nařízení vlády č. 72/2015 Sb. je správní orgán oprávněn provést kontrolu na místě a zjistit stav intenzity chovu hospodářských zvířat a dále je-li to důvodné, zjištěný stav ve výpočtu chovu hospodářských zvířat zohlednit. Toto ustanovení nicméně správnímu orgánu prvního stupně, ani žalovanému povinnost provést kontrolu na místě neukládá. Názor žalobkyně, že správní orgán prvního stupně, či žalovaný tak pochybili, když požadovanou kontrolu na místě neprovedli, není správný. Městský soud v Praze tuto námitku shledal jako nedůvodnou.
50. Městský soud v Praze z výše uvedených důvodů napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 4 s. ř. s.). V něm bude žalovaný vázán právním názorem soudu, který ve zrušujícím rozsudku vyjádřil (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního).
51. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně měla v této věci plný úspěch. Náhrada nákladů řízení ve výši 15.342 Kč představuje žalobkyní zaplacený soudní poplatek z podané žaloby ve výši 3.000 Kč a náklady na zastoupení advokátem, tj. tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení; podání žaloby; vyjádření ze dne 13. 3. 2017) po 3.100 Kč za úkon dle ust. § 11 odst. 1 na základě ust. § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů a tři režijní paušály po 300 Kč (ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Jelikož je zástupkyně žalobkyně plátcem DPH, zvyšují se náklady řízení za zastoupení ve smyslu ust. § 57 odst. 2 s. ř. s. o 21 %, tj. o 2.142 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 11. září 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu